บทที่ 1
บทนำ

หญ้าสนาม เป็นพืชที่มีการผลิตและการใช้งานกันอย่างแพร่หลายในการปรับปรุงภูมิทัศน์ และใช้ประโยชน์ทางด้านการพัฒนาสภาพแวดล้อม ความต้องการของหญ้าสนามยังคงมีอย่างต่อเนื่อง ตามการขยายตัวของธุรกิจบ้านจัดสรร ธุรกิจการท่องเที่ยว ธุรกิจสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง ซึ่งปัจจุบันมีนโยบายสร้างพื้นที่สีเขียวในสถานีบริการน้ำมันเชื้อเพลิง สนามบิน และในสถานที่ราชการต่างๆ นอกจากนี้ยังมีการส่งออกหญ้าสนามไปยังต่างประเทศในรูปของหญ้าแผ่น โดยตลาดที่สำคัญคือ มาเลเซีย และ สิงคโปร์ สาเหตุที่หญ้าสนามจากประเทศไทยได้รับความนิยมก็เนื่องจากมีความสม่ำเสมอ เกาะตัวกันแน่น มีดินติดน้อย และมีราคาถูกกว่าหญ้าที่ผลิตในประเทศอื่นๆ แหล่งผลิตหญ้าสนามที่สำคัญของไทย ได้แก่ เขตมีนบุรี กรุงเทพมหานคร โดยมีพื้นที่ผลิตประมาณ 2,535 ไร่ และมีพื้นที่เขตชานเมืองกรุงเทพมหานคร อีกประมาณ 1,150 ไร่ (นิรนาม, 2547) นอกจากนี้ยังมีการผลิตหญ้าสนามในจังหวัดใหญ่ๆบางจังหวัด หญ้าสนามที่มีการผลิตเป็นการค้ามี 4 พันธุ์ พันธุ์ที่ได้รับความนิยมและมีปริมาณการผลิตสูงมี 2 พันธุ์ คือหญ้านวลน้อย ซึ่งนิยมนำมาทำสนามเนื่องจากปลูกง่าย ทนต่อสภาพการเหยียบย่ำได้มาก ต้องการปุ๋ยต่ำ และหญ้ามาเลเซีย นิยมนำมาใช้ในการจัดตกแต่งบริเวณ และปลูกประดับในสนามบริเวณที่ได้รับแสงน้อย เนื่องจากมีความสามารถในการทนร่มเงาได้ดี และใบมีสีเขียวเข้ม (เพ็ชรี, 2539) จะเห็นได้ว่าพันธุ์หญ้าสนามที่ใช้เป็นการค้าของไทยยังมีอยู่น้อย อีกทั้งงานวิจัยเกี่ยวกับหญ้าสนามทางด้านการปรับปรุงพันธุ์ในประเทศไทยยังไม่มีผู้ทำการศึกษาอย่างเป็นระบบ โดยเฉพาะงานวิจัยเกี่ยวกับการชักนำให้เกิดการกลายพันธุ์เพื่อให้ได้หญ้าสนามพันธุ์ใหม่ก็ยังมีอยู่น้อยมาก ดังนั้น วิทยานิพนธ์ฉบับนี้จึงมีจุดมุ่งหมายเพื่อศึกษาแนวทางการพัฒนาพันธุ์หญ้าสนามเพื่อให้มีลักษณะที่หลากหลาย และสอดคล้องกับการนำไปใช้งาน โดยใช้วิธีการชักนำให้พันธุ์หญ้าที่มีอยู่กลายพันธุ์ โดยเลือกศึกษาในหญ้านวลน้อยและหญ้ามาเลเซียซึ่งทั้งสองชนิดเป็นหญ้าพื้นเมืองที่มีการผลิตและใช้งานกันอย่างกว้างขวาง และหากทำได้สำเร็จจะสามารถส่งผลให้ธุรกิจหญ้าสนามมีการขยายตัวเพิ่มมากขึ้น

ลิขสิทธิ์มหาวิทยาลัยเชียงใหม่
Copyright© by Chiang Mai University
All rights reserved